

**Tygodnik parafii
pw. Przemienienia Pańskiego
w Polanie**

**Posłannictwo dziadków wobec
wnuków - str. 2**
**Wspomnienie o Św. Agnieszce –
str. - 2, 3**
**Rosochate - kultura materialna -
str. 3**

**/24 stycznia/ "... Staraj się zawsze
zmniejszać liczbę nieprzyjaciół, a
pomnażać przyjaciół i czynić wszystkich
przyjaciółmi Jezusa Chrystusa ..."**
Myśli ks. Bosko

Wśród Nas

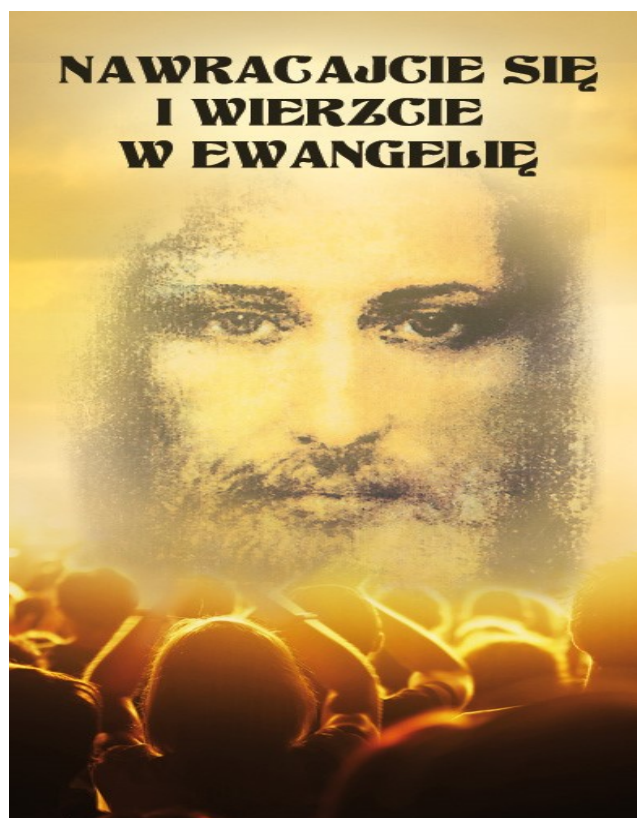
Rok XXX 2021, nr. 2

24.01. 2021 r.

„Czas się wypełnił”

Czas, który jest nam dany, jest darem od Boga. Otrzymujemy go, aby w sposób właściwy przejść przez życie. Czas jest darem trudnym i wymagającym. Jest on nam zadany. Dlatego nie wystarczy żyć jakkolwiek, ale trzeba żyć dobrze. W dzisiejszej Ewangelii Chrystus wypowiada słowa: „Czas się wypełnił”. Te słowa zapisał też w swoich Notatkach osobistych św. Jan Paweł II. Przypominają nam one, że musimy ciągle podejmować wysiłek nad zmianą własnego życia. Odpowiedzmy więc na wezwanie Jezusa: „Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię”, pamiętając, że czas został nam dany dla naszego nawrócenia.

Panie, chcę iść za Tobą i każdego dnia podejmować wysiłek nad zmianą swojego życia.

Posłannictwo dziadków wobec wnuków

Co roku w styczniu obchodzimy dni babci i dziadka. Z okazji tych świeckich, ale niewątpliwie ważnych świąt, warto na chwilę zastanowić się nad ogromną rolą dziadków w wychowaniu wnuków.

Każdy etap w życiu człowieka niesie ze sobą pewne konkretne zadania. Przed osobami, które spełniły swój obowiązek względem własnych dzieci jako rodzice, wcześniej czy później staje wyzwanie w postaci odnalezienia się w roli babci, względnie dziadka.

To wielka przyjemność obcować z dziećmi własnych dzieci, obserwować jak rosną i mądrzeją. Jest

jednak druga strona medalu, czyli obowiązki wynikające z roli seniora rodziny. Patrząc nieco z dystansu, w oparciu o własne doświadczenie rodzica, łatwiej im wychwycić ewentualne braki w wychowaniu, które syn z synową czy też córka z zięciem, pochłonięci codziennymi troskami o utrzymanie rodziny, mogą przegapić. Wiele taktu wymaga, by swoje uwagi zakomunikować dzieciom i nie wywołać u nich reakcji sprzeciwu i odrzucenia rad.

Z punktu widzenia Kościoła, szczególnie ważnym zadaniem dla rodziców i dziadków jest zaszczepienie w dzieciach miłości do Boga, przekazanie im wiedzy religijnej, a wreszcie zakorzenienie ich w kulturze katolickiej. Stanowi to antidotum na ewentualne odrzucenie wiary w późniejszym wieku. Niestety, jest to proces, a nie jednorazowa czynność, a zatem wymaga wytrwałości i konsekwencji.

Nieco łatwiej proces ten przebiega, gdy trzy pokolenia mieszkają w jednym domu albo w bliskim sąsiedztwie. Gorzej, gdy dziadków dzieli od dzieci i wnuków setki, a czasem nawet tysiące kilometrów. W takim przypadku ułatwieniem może być fakt, że spotkania rodzinne odbywają się najczęściej w święta Bożego Narodzenia, Wielkiej Nocy i Wszystkich Świętych. Cóż bardziej naturalnego, niż przy takiej okazji skierować rozmowy na tematy religijne... Zainteresować dziecko dobrą książką, filmem, pismem katolickim czy kanałem internetowym... Ale przede wszystkim należy dać świadectwo własnej wiary, katolickiego światopoglądu.

Naturalnym zadaniem dziadków jest niewątpliwie przekazywanie wnukom tradycji rodzinnej. Ze względu na bogate doświadczenie stanowią oni naturalny pomost między przeszłymi pokoleniami a najmłodszą generacją. O ile informacje z dziejów rodzinnej miejscowości, parafii czy narodu młodzi będą mogli w przyszłości uzupełnić m.in. z książek, to źródłem wiedzy o pradziadkach, prababciach, ich rodzeństwie, przeżyciach, dokonaniach, rodowych tradycjach mogą być tylko rodzice i właśnie dziadkowie. Gdy łańcuch opowieści zostanie przerwany, bagaż doświadczeń rodzinnych, pamięć, także modlitewna, o przodkach bezpowrotnie przepadnie. Przedstawiciele kolejnych generacji będą mogli tylko zazdrościć rodzinom, które o ten przekaz zadbały.

W tradycji chrześcijańskiej najbardziej znanymi dziadkami są święci Joachim i Anna, rodzice Matki Najświętszej. Módlmy się za ich wstawiennictwem w intencji wszystkich dziadków o zdrowie i dobry kontakt z wnukami oraz za wnuków, by wzrastali na pociechę rodzin i Kościoła, otwarci na treści katolickie wpajane im przez rodziców, dziadków oraz katechetów i kapłanów.

Wspomnienie o Św. Agnieszce – patronce minionego tygodnia

21.01. obchodziliśmy imieniny Agnieszki. Wszystkim paniom noszącym to piękne imię dedykujemy to poniższe wspomnienie o Ich Patronce.

Data urodzenia świętej Agnieszki nie jest do końca znana. Najprawdopodobniej przysłała na świat w roku 291 w Rzymie. Zmarła mając około 12 lat. Całe swoje życie spędziła w stolicy Italii. Jest świętą kościoła katolickiego i prawosławnego. Męczennica wczesnochrześcijańska i dziewica.

Święta Agnieszka Rzymianka jest patronką ogrodników, młodych par i narzeczonych, a harcerzy. Jest także patronką dziewic oraz ofiar gwałtu.

O Agnieszce wiadomo, że pochodziła z dobrej rodziny. Jej życie mogłoby potoczyć się zupełnie inaczej, gdyby tylko zechciała przyjąć oświadczyzny jednego z adoratorów. Jednak ona była niedostępna, twierdząc, że już kogoś kocha. Tym wprawiła w gniew prefekta Semproniusza. Jego syn zalecał się do Agnieszki i został odtrącony. Pojawiło się oskarżenie, że jest chrześcijanką.

Semproniusz skazał ją na śmierć. Jednak w tamtych czasach prawo rzymskie bardzo surowo zakazywało zabijania dziewic. Zdecydowano, że należy pohańbić dziewczynę. Zaprowadzono ją do domu publicznego, ale jej niedostępność odrzucała wszystkich. Podania donoszą, że jeden z mężczyzn, który chciał ją zmusić do stosunku, stracił wzrok. Postanowiono zatem, wbrew obowiązującemu prawu, spalić Agnieszkę na stosie. Jednak i tutaj oprawcy napotkali problemy. Drzewo ułożone w stos nie chciało się zapalić. Dlatego ostatecznie oskarżono ją o praktyki magicznej i dowódca oddziału, który miał dokonać egzekucji Agnieszki podjął decyzję o ścięciu jej głowy. W ten sposób 21 stycznia przy drodze Nomen-tańskiej, śmiercią męczeńską zginęła Agnieszka. Żyła zaledwie 12 lat.

Według legend, podczas tortur zadawanych Agnieszce, na wiarę chrześcijańską nawróciło się 106 niewierzących. Wszystko to przez cudowne znaki, które towarzyszyły torturom. Ponoć, kiedy ją obnażono i nagą wystawiono na pośmiewisko tłumu, jej włosy zasłoniły ciało. W ten sposób została uchroniona przed zniewagą.

W miejscu, gdzie według zapisów zginęła Agnieszka wybudowano kościół Sant'Agnes in Agone. Wcześniej w tym miejscu znajdował się stadion Domicjana – najbardziej prawdopodobne miejsce śmierci świętej Agnieszki. Kościół powstał na zlecenie papieża Innocentego X.

Konstantyn Wielki, który według legend modlił się nad grobem Agnieszki o przywrócenia zdrowia córce, w ramach wdzięczności zdecydował o wybudowaniu tam bazyliki. I tak w IV w. nad grobem świętej wybudowano Bazylikę św. Agnieszki za Murami. W bazylice znajdują się relikwie świętej oraz jej słynna figura wykonana przez Nicolasa Cordiera. Oba kościoły istnieją do dzisiaj.

W kościele katolickim świętą Agnieszkę Rzymiankę wspomina się 21 stycznia, czyli w dzień jej śmierci. Tego dnia we wspomnianej wyżej bazylice błogosławi się dwa baranki. Wełna od nich pozyskana służy do wykonania paliusza (to fragment stroju liturgicznego). Z kolei w kościele prawosławnym wspomina się ją 3 lutego (według kalendarza gregoriańskiego).

Agnieszkę przedstawia się najczęściej z barankiem, w dwóch koronach na głowie (jedna to korona dziewictwa, a druga męczeństwa), obok niej często pojawia się płonący stos. Można zobaczyć również jej wizerunki z mieczem, którym ją stracono.

Rosochate - kultura materialna.

Kwestionariusz w sprawie badania środowiska 1936r. Inspektorat szkolny w Sanoku.

KULTURA MATERIALNA. Zdobywanie żywności oraz surowców – przez uprawę roli. Ryby – pstruhy, jelicie, mareny, slizi łowią ręką pod kamieniami, wistką, sakami. Najchętniej hodują: krowy, owce, konie, świnię, kozy. Uprawa pola: orzą pługiem żelaznym, bronują, sieją ręką owsy, żyta i orkisz. Ziemiaki sadzą za pługiem, pod skibę, następnie „skorodjat” bronują i okopują. Narzędzia rolnicze: pług, brona, cepy, motyki, grabie, młynki. Kartofle i brukiew zakopują na zimę do kopców na polu.

Jadłospis: przez cały rok jednakowo: buli, ziemniaki, kapusta, pęczaki, mołoko, czyr, bulanyki – to jest w cieśnie razowem zawijane ziemniaki duszone i to pieczone w piecu.

Rzemiosła: rzemiosłem zajmują się przygodnie. Kwalifikowanych rzemieślników nie ma. W Rosochatem jest jeden cieśla, jeden stolarz, jeden bednarz.

Przemysł tkacki: płótno z lnu i sukno z owczej wełny, poza tem nic.

Stroje męskie: świąteczne – płócienne spodnie, koszula wyszywana z przodu, na rękawach, kołnierzyku, na to kamizelka miastowa i lejbik z owczego sukna lub kurtak bez rękawów obszyty sznurkiem. Na głowie kapelusz, na nogach chodaki własnego wyrobu i trzewiki sklepowe.

Strój codzienny: spodnie lniane, koszula wyszyta, lejbik.

Strój kobiecy: koszula, spódnica biała przeważnie, zapaska (fartuch), bluzki, na głowie chustki w kwiaty.

Budownictwo: pod jednym dachem, mieści się izba mieszkalna, komora, stajnia i chlewa, stodoła i boisko.

Chata ma kształt niskiego, długiego budynku, krytego wysoką strzechą, rzadko gontami. Cerkwi nie ma.

Sprzęty domowe: pricza (łóżko), stół, w kształcie skrzyni ławy i stilci, na naczynie połyca, łużnyk na łyżki.

Rozkład sprzętów, ławy pod ścianami dokoła, pricoze w pośrodku, przykryta słomą płachtą w pricy. Upiększeń chat nie ma żadnych, jedynie kupiony papier, w kwiaty malowany, rodzaj tapety, przybity pod obrazami na ścianie. Chaty, niektóre kurne, wewnątrz więc odymione. Higiena mieszkań i osobista na najniższym poziomie. Myją się raz na tydzień do pasa, do snu się nie rozbierają z ubrań, których używają za dnia, myją tylko twarz wodą, polewając z garnuszka. Bieliznę piorą w potoku.

Krzyży jest 4 przy drogach. Jeden [jest] pochodzenia z czasów zniesienia pańszczyzny. Rosochate 25 maja 1936 rok. Federowiczówna Stefania, nauczycielka

Zdj. Uczniowie 4-klasowej Szkoły Powszechnej w Rosochatem na tle szkoły. 27.05.1936r.

1. Trwa Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. W naszych modlitwach pamiętajmy o p. Leszku Konopce, po Mszy św. rozpoczniemy dziś nowennę do św. Charbela o zdrowie dla Leszka. Dziś o godz. 11 00.—msza św. za wstawiennictwem Maryi Wspomożycielki.

2. Jutro rozpoczniemy Msze św. kolędowe za poszczególne rejony mieszkańców Polany. Każda rodzina otrzyma błogosławieństwo i wodę poświęconą do pokropienia mieszkania.
25 stycznia – Poniedziałek – Msza św. o godz. 17 00. Od p. Cichoń Adam do p. Glapa Tomasz i Helena i p. Myślińskich.

26 stycznia – Wtorek – Msza św. o godz. 17.00 Od p. Torbińska Helena do p. Froń Urszuli .

27 stycznia Czwartek – Msza św. godz. 17.00

Od p. Kania, do p. Maruszczak, mieszkańców Hawaji, Hotelu, p. Dzedzyk, p. Konopka, p. Daniłow Anna.

28 stycznia – Piątek – Msza św. o godz. 17 00.

Od p Borzęcki Edward i Maria do p. Krakowski Janusz i Agnieszka p. Smoleńskich.

3. W następną niedzielę 31 stycznia o godz. 11 00. Msza św. w intencji Róży M. B. Gromniczej.

4. Zachęcamy do czytania prasy Katolickiej—naszego tygodnika **Wśród Nas**

W tym tygodniu patronują nam :

- w poniedziałek 25 stycznia – św. Paweł, apostoł, świętujemy jego nawrócenie.

- we wtorek 26 stycznia – święci biskupi Tymoteusz i Tytus.

- w czwartek 28 stycznia – św. Tomasz z Akwinu (1225-1274), prezbiter i doktor Kościoła.

Intencje Mszy Świętych

Niedziela - 24 godz. 8 00. Bożena Wiercińska (gr.)

godz. 11 00. 1) W intencji Andrzeja

2) W intencji prośb i podziękowań do Maryi Wspomożycielki Wiernych.

25 stycznia - poniedziałek + Bożena Wiercińska (gr.)

2) Msza św. Kolędowa

26 stycznia - wtorek + Bożena Wiercińska (gr.)

2) Msza św. Kolędowa

27 stycznia - środa + Bożena Wiercińska (gr.)

2) Msza św. Kolędowa

28 stycznia - Czwartek + Bożena Wiercińska (gr.)

2) Msza św. Kolędowa

29 stycznia - piątek + Bożena Wiercińska (gr.)

2) Msza św. Kolędowa

30 stycznia - sobota + Bożena Wiercińska (gr.)

2) Za Parafian

Niedziela –31 stycznia 8 00- 1) + Józefa Krakowska od Stanisława Mazur

2) + Kazimiera Budziewska od Bernadetty Pałka

godz. 11 00. - W intencji członkiń Róży Matki Bożej Gromniczej

Pozostałe intencje są spoza parafii.

Tygodnik parafii
pw. Przemienienia
Pańskiego

38 - 709 Polana 26
polana@sdb.krakow.pl
<https://polana.sdb.org.pl/>

Zespół redakcyjny:
ks. Marek Rusek, Hanna Myślińska,
Karolina i Witold Smoleńscy.
Skład i oprawa graficzna: ks. Marek Rusek.